



SLOVENKA

Glasilo slovenskega ženstva.

Zvezek 2.

V TRSTU, 15. januarija 1898.

Letnik II.

Novi šopki.

Vida.

1.

Rano vstanem, k oknu stopim,
V drugo se oziram stran:
Ljubici na okno gledam,
Predno še napoči dan.

Hodijo ljudje pod oknom,
Šepetajo si ljudje:
„Davno že je solnce vstalo,
Pa na delo še ne gre!“

Teško čakam, teško čakam,
Da se okence odpre.
„Vstani, vstani, solnce moje,
Vstani, ljubljeno deklé!“

„Solnce ni, ljudje, še vstalo,
Slep je, kdor to govori,
Le pogledjte, le pogledjte,
Okno še odprto ni!“

2.

Iz tvojih očkov šviga
Preziranje in srd,
Kogar pogledaš ž njimi,
Obsojen je na smrt.

Vso srečo vse veselje
Mi vzel je pogled tvoj,
Jetnik, vkovan v okove,
Se vijem pred teboj.

Obsojen jaz sem tudi,
Srcé mi te oči
Zadele so, da revno
Umira, krvavi.

Obešen naj, predraga,
Umrem ubogi črv,
Obesen, ako krasna,
Bo tvoja kita vrv!

Kazimir pl. Radič.



Ivje.

Oj belo, belo ivje
Kot cvetičje drobnó
Trepčeš na grmiču
Se vsiplješ raz drevó.

Kot mladi sen — ki v duši
Bolestni se rodi,
Tako se zdiš mi rahlo
Na vejah ivje, ti. *Kristina.*